

УДК 811.111.06.053

Т. Р. Ананко

Київський національний лінгвістичний університет, Україна

e-mail: ananko926@ukr.net

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-9527-6709>

СТРАТЕГІЇ АРГУМЕНТАЦІЇ В ПОЛІТИЧНОМУ ДИСКУРСІ ДЖО БАЙДЕНА

Abstract

The article focuses on the analysis of political discourse, which penetrates the modern society. Political discourse is made up by politicians. Under the framework of cognitive and communicative paradigm political discourse is a complex communicative phenomenon which is directly or indirectly aimed at distributing, exercising the political power and winning the majority of votes during election campaigns. The article yields the results of the analysis of communicative strategies in the political discourse of US President-elect Joe Biden during the presidential race and in his inaugural address. The focus is on the notion of persuasion, persuasive communicative strategies and tactics in political discourse. Persuasion, as a linguistic and cognitive process, is addressed to make a communicative impact on the addressee with the aim to convince him/her to support certain ideas. Persuasion is an illocutionary characteristic of persuasive communicative strategies. The research concludes that a persuasive impact on the audience is made by the tactics of contrast, generalization, reference to authority, and also myth-making. The tactic of contrast is based on semantic polarization. With the help of the generalization tactic the appeal to collective addressee as well as society solidarization are realized. The tactic of reference to authority is represented, on the one hand, by the appeal to religious context, on the other hand, by the appeal to famous historical figures. Historical background is also the basis for myth-making. The main pragmatic aim of the political discourse of US President is a call for unity and respect of democratic values.

Keywords: political discourse, persuasive communicative strategy, communicative tactics, persuasion, deontic modality, argumenttheme.

Анотація

Стаття присвячена аналізу політичного дискурсу, який охоплює сучасне суспільство. Політичний дискурс створюється політиками. У межах когнітивно-комунікативної парадигми політичний дискурс є комплексним комунікативним явищем, що безпосередньо або опосередковано має на меті поширення, використання політичної влади, а також отримання більшості голосів виборців під час виборчих кампаній. У статті розглянуто комунікативні стратегії в політичному дискурсі новообраного президента США Джо Байдена під час президентських перегонів, а також у його інавгураційній промові. Особлива увага приділяється поняттю аргументація, а також аргументативним стратегіям і тактикам у політичному дискурсі. Аргументація як лінгвістичний і когнітивний процес спрямована на комунікативний вплив на адресата з метою переконати його підтримати певні судження. Іллокутивною особливістю аргументативних комунікативних стратегій є переконливість. З'ясовано, що персуазивний вплив на аудиторію реалізується за допомогою тактик протиставлення, генералізації, посилення на авторитетну особу, а також міфотворення. Тактика протиставлення ґрунтується на семантичній поляризації. За допомогою тактики генералізації реалізується заклик до колективного адресата, а також відбувається солідаризація суспільства. Посилання на авторитетну особу репрезентовано, з одного боку, апеляцією до релігійного контексту, з іншого, – до відомих історичних постатей. Історичний контекст також є основою для міфотворення. Головною прагматичною метою політичного дискурсу президента США є заклик до єдності і поваги до демократичних цінностей.

Ключові слова: політичний дискурс, аргументативна комунікативна стратегія, комунікативна тактика, аргументативність, деонтична модальність, аргументема.

Вступ. Сучасне американське суспільство все більше стає політизованим, що продемонстрували останні президентські перегони. Громадяни з правом голосу не тільки залучилися до запеклої боротьби під час передвиборчих кампаній основних кандидатів,

але фактично розділилися на два табори непримиренних супротивників. Напад на Капітолій, який було організовано прибічниками Д. Трампа після його поразки на виборах, поставив під удар демократичну систему в Штатах. Ці події створили не бачені досі виклики перед новобраним президентом Джо Байденом, що, безсумнівно, відобразилося в його передвиборчих промовах, а також в інавгураційній промові.

Актуальність дослідження детермінована зростанням ролі комунікації в сучасному суспільстві з притаманною їй диверсифікацією, а також підвищенням значення комунікації в політичній сфері, де учасники часто мають демонструвати агресивну й жорстку комунікативну поведінку в боротьбі за владу.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Вивчення політичного дискурсу продовжує викликати особливий інтерес з боку лінгвістів. У фокусі дослідження є політичне домінування, що призводить до соціальної і політичної нерівності (Fairclough, 1995), використання маніпулятивних стратегій (Шейгал, 2000; Дмитрук, 2006), комунікативних особливостей і риторики (Schaffner & Wenden, 1995; van Dijk, 1997) та метафори (Charteris-Black, 2011) у політичному дискурсі. У межах когнітивно-комунікативної парадигми політичний дискурс як інституційний різновид дискурсу (Шейгал, 2000, с. 15; Карасик, 2004, с. 281) – це складне комунікативне явище, що використовує певну систему професійно орієнтованих знаків і має на меті боротьбу за владу. Слідом за Т. Дейком, ми вважаємо, що до політичної комунікації залучені не тільки політики, але й громадськість, до якої спрямовуються політичні меседжі (van Dijk, 1997, с. 12). Політичний дискурс характеризується інформативністю, змістовою невизначеністю, фантомністю, а також езотеричністю (Шейгал, 2008, с. 73). У передвиборчих кампаніях політики намагаються використовувати широкий арсенал аргументативних стратегій для впливу на аудиторію і досягнення заповітної мрії – перемоги на виборах.

Мета статті та її завдання. Мета нашого дослідження полягає у вивченні стратегій і тактик аргументації, які вживає новообраний президент США Джо Байден у своїх виступах. Досягнення мети передбачає розв'язання низки завдань:

- дати визначення політичному дискурсу;
- проаналізувати значення аргументації як когнітивно-комунікативного процесу для політичного дискурсу;
- визначити поняття комунікативної стратегії і тактики в лінгвістиці;
- проаналізувати найпоширеніші аргументативні стратегії в промовах президента США Джо Байдена.

Методи та методологія проведення дослідження. Методологічною основою дослідження є когнітивно-дискурсивна парадигма сучасної лінгвістики, що передбачає застосування низки методів: *методу дискурсивного аналізу* для визначення дискурсивних особливостей політичного різновиду дискурсу; *методу прагмалінгвістичного аналізу* для дослідження комунікативно-функціонального зв'язку між мовними засобами та їхнього впливу на адресата; *методу стилістичного аналізу*, який дозволяє з'ясувати основні лінгвальні особливості дискурсу Джо Байдена, а також *контекстуально-інтерпретаційного та дескриптивного методів*.

Виклад та обговорення основного матеріалу дослідження. На думку О.О. Селіванової, комунікативна стратегія – це складник інтенційної програми планування дискурсу, його реалізація із метою досягнення кооперативного результату, а також ефективності інформаційного обміну та впливу (Селіванова, 2006, с. 607). Важливим є зумовленість вибору стратегії основними комунікативними інтенціями і завданнями мовця. Так, О.С. Іссерс підкреслює, що комунікативна стратегія демонструє загальні прагмалінгвістичні принципи, які зумовлюють оптимальну реалізацію іллокутивних намірів, комунікативних інтенцій мовця стосовно досягнення конкретної мети спілкування (Іссерс, 2006, с. 54). У політичній комунікації комунікативні стратегії мають на меті змінити політичні погляди адресата, вплинути на його ставлення до певних ідей, думок, подій або людей (Чудинов, 2007, с. 76). Зі свого боку для

ефективної реалізації комунікативної стратегії вживаються мовленнєві дії, комунікативні тактики, які мають динамічний характер та забезпечують гнучкість стратегії (Иссерс, 2006, с. 110).

Уважають, що необхідність використання аргументів полягає в тому, що будь-яке твердження має ґрунтуватися на певних підставах, доказах (give reasons to justify the claims) (Rieke & Sillars, 1997, с. 106), інакше воно сприймається як безпідставна заява, яка не є достатньою, щоб переконати співрозмовника підтримати позицію адресанта. Ураховуючи прагматичну спрямованість аргументативної комунікативної стратегії, її іллокутивною функцією можна вважати саме переконливість. Політичний дискурс є багатограним комунікативним явищем, і доволі часто учасникам необхідно продемонструвати успішність свого бачення, переконати своїх співрозмовників у правильності своїй позиції, і відповідно заручитися їхньою підтримкою. Аргументація визначається як мирний неконфліктний (nonviolent) лінгвістичний і когнітивний процес вирішення проблем (Wodak, 2015, с. 1), що полягає в продукуванні взаємопов'язаних аргументованих висловлювань із метою досягти певну комунікативно-прагматичну мету, зокрема, впевнити співрозмовника в істинності окремого судження та змусити його погодитися із запропонованою думкою (Кошеварова, 2006, с. 3). С. Рубінеллі вводить поняття топосів (topoi), що є стратегіями аргументації, які використовуються для отримання переваги в спілкуванні і продукуванні успішних промов (Rubinelli, 2009, с. 13).

На основі проаналізованого матеріалу, спираючись на наукові розробки Р. Ріке і М. Сіларс (Rieke & Sillars, 1997), а також Д. Чартеріс-Блек (Charteris-Black, 2011), ми можемо зазначити, що аргументація в політичному дискурсі Джо Байдена відбувається за допомогою таких комунікативних тактик: протиставлення (argument by contraries), генералізації (argument by generalization), посилання на авторитетну особу (argument by reference to authority), а також міфотворення (myth-making).

Тактика протиставлення реалізується за допомогою протилежних синтаксичних структур або понять у певному політичному контексті, що підсилює аргументативний вплив на аудиторію. У межах зазначеної тактики можна також виявити вживання семантичної поляризації (van Dijk, 1997, с. 32). Очевидно, що всі події, які пов'язані з опонентом, описуються в негативному світлі (negative other-presentation) та, навпаки, власні досягнення висвітлюються позитивно (positive self-presentation). Наприклад, з одного боку, дії президента Д. Трампа під час пандемії представлені як повний провал, з відсутністю облігаторного маскового режиму, будь-якого комплексного плану з вакцинації, що може призвести до значних втрат у майбутньому. Але, з іншого боку, власні заплановані дії репрезентуються як порятунок ситуації.

If we just wore these masks, the president's own advisors have told him, we can save a 100,000 lives. And we're in a circumstance where the president thus far and still has no comprehensive plan.

What I would do is make sure we have everyone encouraged to wear a mask all the time. I would make sure we move into the direction of rapid testing, investing in rapid testing. (Biden, 2020b).

Персуазивність, що пов'язана з дієсловами каузативного значення *I would make sure* свідчить про епістемічний стан обізнаності та впевненості мовця (Белова, 2003, с. 266). Паралельні конструкції, багаторазові повтори, емпатичні конструкції підсилюють аргументацію і підкреслюють впевненість Джо Байдена у своїх силах.

На думку А.Д. Белової, протиставлення в аргументативному дискурсі відображає протиріччя, що є його концептуальною основою. Через протиставлення створюється змістовий континуум, або картина взаємовизначення, яка впливає на адресата і має бути осмислена ним (Белова, 2003, с. 92). Здебільшого протиставлення виражається за допомогою бінарних структур, які легко сприймаються аудиторією в психологічному плані, оскільки асоціативно пов'язані з позитивним (+) або негативним (-) концептом. Наприклад, *storm* (-) vs *strife* (+), *peace* (+) vs *war* (-) уживаються в такому прикладі:

And over the centuries through storm and strife, in peace and in war, we've come so far, but we still have far to go (Biden, 2021).

У межах протиставлення вживаються різні форми негації, що також створює певний посткомунікативний ефект і впливає на емоційний стан аудиторії.

We can see each other, not as adversaries, but as neighbors. We can join forces, for without unity there is no peace, only bitterness and fury. No progress, only exhausting outrage. No nation, only a state of chaos (Biden, 2020a).

Уживання різних форм негації на початку речення властиві деонтичній модальності, яка виражає значення дозволу й облігаторності. У цьому контексті вона пов'язана з моральними цінностями, які домінують в американському суспільстві (peace, unity, progress), оскільки імплікації можуть належати до "must consider / do" (Vignaux, 18, с. 35).

Тактика генералізації є також важливим інструментом аргументативного впливу на аудиторію. Інавгураційну промову Джо Байдена можна назвати заклик до єдності, оскільки лексема UNITY (uniting, united) вживається понад 13 разів. Ця лексична одиниця виконує функції аргументами, яка базується на ціннісних концептах і глибинних когнітивних процесах. ЄДНІСТЬ, як і ДЕМОКРАТІЯ, РІВНІСТЬ, СВОБОДА, вважається політичними універсальними (Белова, 2003, с. 104). Аргумента є контекстуально залежна лексична одиниця, вживання якої створює аргументативний вплив і відображає аксіологічну перспективу дискурсу. У політичному дискурсі вживання аргументом має на меті створення певного посткомунікативного ефекту (Белова, 2003, с.102), а саме певного емоційного стану в цільовій аудиторії.

To overcome these challenges requires the most elusive of all things in a democracy: unity. unity (Biden, 2021).

З урахуванням соціально-політичного контексту сьогодення американське суспільство, як ніколи раніше, потребує відновлення демократичних цінностей і об'єднання щодо вирішення нагальних проблем. Як слушно зазначив Д. Мартін (Martin & White, 2005, р. 28), спільнота формується не просто навколо спільних цінностей, але таких цінностей, що належать до їхньої спільної діяльності.

Through Civil War, the Great Depression, World War, 9/11, (...) our better angels have always prevailed. In each of these moments, enough of us, enough of us have come together to carry all of us forward, and we can do that now (Biden, 2021).

Солідаризація всіх членів суспільства також відбувається через нагадування про низку історичних подій, зокрема, про громадянську війну, економічну кризу в час "Великої депресії", всесвітню війну, а також терористичний напад 11 вересня 2001 року в Нью-Йорку, які вони всі як одна нація мали пережити. Підкреслюється також, що, незважаючи на болісний досвід, вони разом перемогли.

We come together as one nation. (...) But the American story depends not on any one of us, not on some of us, but on all of us (Biden, 2021).

Тактика генералізації реалізується за допомогою акцентування на спільних прагненнях колективного адресата і мовця: *we-one nation-American story, enough of us/all of us/together*. Дейктичні іменники виражають політичну поляризацію, базуючись на принципах інклюзивності або ексклюзивності. На думку Т. ван Дейка (van Dijk, 1997, р. 33), ці прагматичні маркери відображають ідеологічні стратегії влади в політичному дискурсі.

Ще однією аргументативною тактикою є тактика міфотворення, яка безпосередньо пов'язана з американською мрією American Dream, що була закладена в канву політично-соціального устрою ще на початку заснування держави батьками-засновниками. Вона дає надію мільйонам людей на те, що життя може покращитися. При цьому кожний член суспільства може зайняти будь-яку посаду і піднятися на будь-який щабель у професійній кар'єрі, незважаючи на етнічні, соціальні або релігійні відмінності. У такий спосіб ця стратегія об'єднує індивідуальний досвід із соціальною ідентичністю, що додає персуазивності промова політика (Charteris-Black, 2011, р. 281). У своїй інавгураційній промові Джо Байден неодноразово покликається

на історичний контекст, вибудовуючи міцний і нерозривний зв'язок між різними епохами, демонструючи спадкоємність передачі політичної демократичної влади, що відображається в сучасних подіях:

- згадування про першого президента США, наприклад: *I have just taken the sacred oath each of these patriots took — an oath first sworn by George Washington* (Biden, 2021);

- посилання на батьків-засновників у контексті підписання важливих для країни документів із державотворення:

And another January on New Year's Day in 1863, Abraham Lincoln signed the Emancipation Proclamation. (...) "If my name ever goes down into history, it will be for this act, and my whole soul is in it" (Biden, 2021);

Джо Байден фактично розглядає себе як частину цього міфу, закликаючи всіх американців приєднатися до нього під час інавгураційної промови:

My whole soul was in it today on this January day, my whole soul is in this. Bringing America together, uniting our people, uniting our nation, and I ask every American to join me in this cause (Biden, 2021);

- уживання паралельної асоціації з Лютером Кінгом, ще однією важливою постаттю для становлення американської демократії в боротьбі за права людини: *Here we stand looking out on the great mall where Dr. King spoke of his dream* (Biden, 2021).

Аргументація в політичному дискурсі має здійснюватися в рамках системи цінностей і когніції, яка є домінантною в цьому суспільстві (Cirugeda & Ruiz, 2013, p. 87), та відображати мовний і політичний контекст епохи (Белова, 2003, с. 107). Відомо, що американська культура характеризується високим ступенем маскулітності, індивідуалізму, оскільки важливе значення надається індивідуальним досягненням та підкреслюється індивідуальна відповідальність за вчинки. На думку Г. Хофстеде (Hofstede, 2005, с. 15), в американському суспільстві з низькою дистанцією влади популярним є концепт рівності, завдяки якому кожна людина має рівні можливості в досягненні фінансового успіху. Однак ці демократичні цінності зазнали справжніх випробувань останнім часом, коли США сколихнула низка протестів на підтримку прав афроамериканців під лозунгом Black lives matter на тлі вбивства поліцейськими афроамериканця Джорджа Флойда влітку минулого року. Крім того, хоча США займають 18 позицію із 58, 2 балами зі 100 за рейтингом Glass-ceiling index журналу "The Economist" щодо можливостей кар'єрного зростання жінок, однак ми також спостерігаємо активні протестні рухи за жіночі права. Із цієї причини в ретроспективі боротьби за права жінок підкреслюється, що було досягнуто певного прогресу щодо гендерної рівності з обранням Камали Гарріс віцепрезидентом. Уперше за історію країни на цю посаду було обрано жінку, яка має індійське походження.

And today we mark the swearing in of the first woman in American history, elected to national office, Vice President Kamala Harris. Don't tell me things can't change (Biden, 2021).

Уживання директивного мовленнєвого акту як безпосередньої апеляції до аудиторії не тільки наближає мовця до суспільства, але й підсилює персуазивний ефект.

Необхідно зазначити, що тактика посилання на авторитетну особу має в основі один з основних когнітивних механізмів аргументації:

If authority X says that A is true, A is true (Wodak, 2015, p. 6).

У свідомості громадськості формується сталий ланцюг із факторів причинно-наслідкового зв'язку: якщо особа, яка користується авторитетом у суспільстві, вважає, що певна ідея є правильною, значить ця ідея справді правильна. *Many centuries ago, Saint Augustine, a saint of my church, wrote that a people was a multitude defined by the common objects of their love* (Biden, 2021).

Крім зазначених вище посилань на міфологічних осіб в історії США, Джо Байден також згадує релігійний контекст і наводить слова св. Августина, підкреслюючи важливість людських цінностей, зокрема любові, для формування людської спільноти.

Висновки. Підсумовуючи викладене, зазначимо, що Джо Байден, стикаючись із сучасними викликами, апелює до американського суспільства із закликом єдності та примирення. Використовуючи широкий арсенал аргументативних засобів, він переконує громадян країни у своїй відданості демократичним принципам, значущості демократичних цінностей для розвитку країни, а також у надзвичайно потужній силі, яку вони всі мають, якщо єдині. Комунікативний інструментарій, що використовується політиком, є доволі різноманітний, тому подальші **перспективи** дослідження вбачаємо в аналізі інших прагматичних цілей та їх реалізації за допомогою відповідних комунікативних стратегій. Інтерес також викликає вивчення когнітивних механізмів у політичному дискурсі і вживання когнітивної метафори для впливу на аудиторію.

ЛІТЕРАТУРА

- Белова, А. Д. (2003). *Лингвистические аспекты аргументации*. Київ: Логос.
- Дмитрук, О. В. (2006). *Маніпулятивні стратегії в сучасній англійській комунікації (на матеріалі текстів друкованих та Інтернет-видань 2000 – 2005 р.)*. (Автореферат кандидатської дисертації). Київський національний університет імені Тараса Шевченка, Київ, Україна.
- Иссерс, О. С. (2006). *Коммуникативные стратегии и тактики русской речи* Москва: КомКнига.
- Карасик, В.И. (2004). *Языковой круг: личность, концепты, дискурс*. Москва: Гнозис.
- Кошеварова, Ю.А. (2006). *Коммуникативно-прагматический анализ аргументативного дискурса* (Автореферат кандидатской диссертации). Башкирский государственный университет, Уфа, Российская Федерация. Взято из <http://www.bashedu.ru/autoreferat/autoref17.doc>.
- Селіванова, О. О. (2006). *Сучасна лінгвістика : термінологічна енциклопедія*. Полтава: Довкілля.
- Чудинов, А. П. (2007). *Политическая лингвистика*. Москва: Флинта: Наука.
- Шейгал, Е.И. (2000). *Семиотика политического дискурса*. Москва; Волгоград: Перемена.
- Charteris-Black, J. (2011). *Politicians and Rhetoric. The Persuasive Power of Metaphor*. New York: Palgrave Macmillan.
- Cirugeda, I. L., & Ruiz, R. S. (2013). Persuasive Rhetoric in Barack Obama's Immigration Speech: Pre-and Post-Electoral Strategies. *Camino Real*, 5(8), 81-99.
- Dijk, T. A. van. (1997). What is Political Discourse Analysis? In J. Blommaert & C. Bulcaen (Eds.), *Political Linguistics* (pp. 11-52). Amsterdam: John Benjamins Publishing Co. Retrieved from <http://discourses.org/OldArticles/What%20is%20Political%20Discourse%20Analysis.pdf>
- Fairclough, N. (1995). *Critical Discourse Analysis: Papers in the Critical Study of Language*. London: Longman.
- Hofstede, G. (2005). *People Whose Ideas Influence Organisational Work*. Retrieved from <http://www.onepine.info/phof.htm>
- Martin, J. R., & White, P. R.R. (2005). *The Language of Evaluation. Appraisal in English*. New York: Palgrave Macmillan.
- Rieke, R. D., & Sillars, M. O. (1997). *Argumentation and critical decision making*. London: Longman.
- Rubinelli, S. (2009). *Ars topica: The classical technique of constructing arguments from Aristotle to Cicero*. Berlin: Springer.
- Schaffner, C., & Wenden, A. (1995). *Language and peace*. Dartmouth: Aldershot.
- Vignaux, G. (1992). From Negation to Notion: Cognitive Process and Argumentative Strategies. *Argumentation*, 6, 29-39.
- Wodak, R. (2015). Argumentation, Political. In *International Encyclopedia of Political Communication* (pp. 1-9). London: John Wiley & Sons. Retrieved from https://www.researchgate.net/publication/301660276_Argumentation_Political

ДЖЕРЕЛА ІЛЮСТРАТИВНОГО МАТЕРІАЛУ

- Biden, J. (January 20, 2021). Inaugural Address by President Joseph R. Biden, Jr. Retrieved from <https://www.whitehouse.gov/briefing-room/speeches-remarks/2021/01/20/inaugural-address-by-president-joseph-r-biden-jr/>
- Trump, D., Biden, J. (September 29, 2020a). 1st Presidential Debate Transcript. Retrieved from <https://www.rev.com/blog/transcripts/donald-trump-joe-biden-1st-presidential-debate-transcript-2020>
- Trump, D., Biden, J. (October 23, 2020b). Final Presidential Debate Transcript. Retrieved from <https://www.rev.com/blog/transcripts/donald-trump-joe-biden-finalpresidential-debate-transcript-2020>

REFERENCES

- Belova, A. D. (2003). *Lingvisticheskie aspekty argumentatsii*. Kyiv: Logos.
- Dmytruk, O. V. (2006). *Manipuliatyvni stratehii v suchasnij anhlomovnij komunikatsii (na materialii tekstiv drukovanykh ta Internet-vydan' 2000 – 2005 r.)*. (Avtoreferat kandydats'koi dysertatsii). Kyivs'kyj natsional'nyj universytet imeni Tarasa Shevchenka, Kyiv, Ukraina.
- Issers, O. S. (2006). *Kommunikativnye strategii i taktiki russkoj rechi*. Moskva: KomKniga.
- Karasik, V. I. (2004). *Jazykovej krug: lichnost', koncepty, diskurs*. Moskva: Gnozis.
- Koshevarova, Ju.A. (2006). *Kommunikativno-pragmaticheskij analiz argumentativnogo diskursa* (Avtoreferat kandidatskoj dissertacii). Bashkirs'kij gosudarstvennyj universitet, Ufa, Rossijskaja Federacija. Vzjato iz <http://www.bashedu.ru/autoreferat/autorefl7.doc>
- Selivanova, O. (2008). *Suchasna Lingvistyka: napryamy ta problemy*. Poltava: Dovkillya.
- Chudinov, A. P. (2007). *Politicheskaya lingvistika*. Moskva: Флинта: Наука.
- Sheigal, E. (2000). *Semiotica Politicheskogo Discursa*. Volgograd: Peremena.

DZHERELA ILYUSTRATYVNOHO MATERIALU

- Biden, J. (January 20, 2021). Inaugural Address by President Joseph R. Biden, Jr. Retrieved from <https://www.whitehouse.gov/briefing-room/speeches-remarks/2021/01/20/inaugural-address-by-president-joseph-r-biden-jr/>
- Trump, D., Biden, J. (September 29, 2020a). 1st Presidential Debate Transcript. Retrieved from <https://www.rev.com/blog/transcripts/donald-trump-joe-biden-1st-presidential-debate-transcript-2020>
- Trump, D., Biden, J. (October 23, 2020b). Final Presidential Debate Transcript. Retrieved from <https://www.rev.com/blog/transcripts/donald-trump-joe-biden-finalpresidential-debate-transcript-2020>

Дата надходження до редакції 27.05.2021

Ухвалено до друку 14.06.2021

Відомості про автора

<p>Ананко Тетяна Рудольфівна, кандидат філологічних наук, доцент кафедри англійської мови і перекладу факультету сходознавства, Київський національний лінгвістичний університет e-mail: ananko926@ukr.net</p>		<p>Сфера наукових інтересів Комуникативна лінгвістика, дискурс-аналіз, політичний дискурс, категорія оцінки, аргументація</p>
--	---	--